

1. deild menn — SÍF—GÍ 1—2 (0—0):

Jarnskoringar

Magni og Pauli Jarnskor góvu GÍ sigur á SÍF, men bæði liðini fóru nøgd av vøllinum, eftirsum B 71 sendi ÍF niður.

GÍ sleppur undan avgerandi dystinum, teir hava stúrt fyr: dystinum ímóti ÍF.

Hann skal leikast, gamaní, men hann fær ongan týðning fyr niðurflytingina.

GÍ syrgdi fyr sínum parti við at fáa bæði stigini vesturi í Sandavági sunnudagin.

Mál vanta

Gestirnir høvdu eisini yvirvág í spæli í fyrra hálvleiki, og hartil møguleikar. Men teir vóru ikki brúktir.

Størsti syndarin var Rúni Justinussen, sum stútaði uppum frá fimm metra fjarstöðu.

Vertirnir vóru heldur ikki uttan møguleikar, men dugdu líka lítið at fáa burturúr.

SÍF fram á vøllin

Í seinna hálvleiki eydnaðist tað í størri mun GÍ at lokka heimaliðið fram á vøllin, og hettar gav møguleikar.

Tá gott korter er farið av seinna hálvleiki ger Magni Jarnskor bart, eftir at hava fingið avlevering

úr høgru síðu: eitt viðbragð, áðrenn hann meddar til og so smýgur bólturin sær innanvert samankomningina.

Men stokkut var gleðin, tí minni enn tíggu minuttir seinni stútar Torkil Nielsen bóltin í GÍ-málið, -eftir bókin: hart og niðuri.

Sigursmálið

SÍF ætlaði sær nú bæði stigini, men Pauli Jarnskor syrgdi fyr, at tað varð av ongum. Hann fer sjálvur í vinstru síðu aftaná tvør-avlevering úr høgru, og so endurtekur hann kynstrið hjá bróðrum.

Nógv ferð

Dysturin hevði ikki tað heilt stóra spælið at bjóða, men leikferðin var rættiliga nógv meginpartin av dystinum, og heimaliðið royndi at vinna sær annað stig ímóti endanum.

Men GÍ lat ikki sigurin gleppa sær av hondum, men spældi við einum nærlagni, sum ikki er sæð fyr í ár.

Báðir partar nøgdir

Og við úrslitinum í Fuglafirði (sum liðini í Sandavági vóru fullgreidd yvir) fóru vinnari eins og tapari nøgdur av vøllinum.

heimildarf. (ówh)

Carsten Clausen (høgrumegin) leikti ein góðan dyst fyr GÍ í Sandavági, men her nýðist hann at lúta fyr Búgva Joensen. Mynd: ingi

Runsival

Tey bæði gomlu siðvandu havnarfeløgini hava ofta givið hvør øðrum og áskoðarum góðar og spennandi dystir. Tað, ið liðini vístu uppi í Gundadali sunnudagin hevði ikki verið nógv øðrvísi um bæði Muhammed Ali og Mike Tyson vóru við inni á vøllinum. Eitt rokilsí har nevarnir sótu leysir og beinini sparkaðu alt, ið flutti seg

Snarsinni er ein av teimum kenslunum og lastunum, vit menniskju eru fødd við, og hevur hesin eginleiki eisini ofta kosta okkum mikla sorg og skomm. Hetta skal ikki skiljast soleiðis, at tað ikki er gott við einum sinduri av temperamenti, men tað skal valdast. Eitt sindur av sjálvsdisciplini er eisini ynskjandi.

Tað skal ikki verða kravt av einum fótbolesleikara ella øðrum ítróttarfólki, at teir standa og

bukka við hattinum í aðari hondini og lata mótpartin gera, sum hann vil. Men haðani til at brúka halvan annan tíma at skumpa, sláa og sparka hvønn annan, er eitt fitt lop og tæinir ongum til heiðurs, men kann bert vera ein skomm fyr hesar, tú helt vóru komnir út á fótbolesvøllin at spæla fótbolet.

Tað finnast aðrar ítróttargreinar sum t.d. glimring, boksing og, meini eg, eitt verður nevnt wreat-

ling.

Matchvinnarin vistur av vølli

Dysturin var bert 3 min. gamal, tá avgerðin fall. Tað var Jónleif Sólsker, sum við einum góðum bleytum skoti lyfti bóltin upp um Egin í B36-máli- num til 1—0

Hesin sami spælarin, ið

